

॥ ३१ ॥ प्रशस्ता कृतप्रशंसा ॥ ३२ ॥ द्विजातिवेषेण तमागतं रावणं दृष्ट्वा द्विजातिवेषोयं रावणइतिज्ञात्वापि अतिथिसत्कारैः अतिथियोग्यसत्कारैः पाद्येनाभिनिमं
च्यः सत्कृत्य ॥ ३३ ॥ तदा पाद्यदानोत्तरकाले सौम्यदर्शनं तं सिद्धं पक्कमन्नमित्यब्रवीत् ॥ ३४ ॥ पात्रं कमंडलुः ॥ कुसुमं तद्रक्तवस्त्रं तदुभयधारिणं ॥ उपायानां ब्रा
ह्मणत्वप्रतिपत्त्यै रावणेन कृतानां काषायवस्त्रब्रह्मघोषदंडादीनां दर्शनात् उद्वेष्टुमुपेक्षितुमशक्यमिति विचार्यैतिशेषः ॥ तथागतं ब्राह्मणवेषेणागतं रावणं ब्राह्मणवदेव न्य

कथमेकामहारण्येनविभेषिवरानने॥ कासिकस्यकुतश्चत्वंकिन्निमित्तंचदंडकान्॥३१॥एकाचरसिकल्याणिघोरात्राक्षससेवितान्॥
इतिप्रशस्तावैदेहीरावणेनमहात्मना ॥ ३२ ॥ द्विजातिवेषेणहितंदृष्ट्वा रावणमागतं ॥ सर्वैरतिथिसत्कारैः पूजयामासमैथिली ॥ ३३ ॥
उपानीयासनंपूर्वपाद्येनाभिनिमंच्यच ॥ अब्रवीत्सिद्धमित्येवतदातंसौम्यदर्शनं ॥ ३४ ॥ द्विजातिवेषेणसमीक्ष्यमैथिलीसमागतंपा
त्रकुसुमधारिणं॥अशक्यमुद्वेष्टुमुपायदर्शनान्न्यमंत्रयद्ब्राह्मणवत्तथागतं॥३५॥इयंवृसीब्राह्मणकाममास्यतामिदंचपाद्यंप्रतिगृह्य
तामिति॥इदंचसिद्धंवनजातमुत्तमंत्वदर्थमव्यग्रमिहोपभुज्यतां ॥ ३६ ॥ निमंच्यमाणःप्रतिपूर्णभाषिणींनरेन्द्रपत्नींप्रसमीक्ष्यमैथि
लीं॥प्रसह्यतस्याहरणेदृढंमनःसमर्पयामासवधायरावणः॥ ३७ ॥ ततःसुवेषंमृगयागतंपतिंप्रतीक्षमाणासहलक्ष्मणंतदा ॥ निरीक्ष
माणाहरितंददर्शतन्महद्वनंनैवतुरामलक्ष्मणौ ॥ ३८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रा० वा० आर० षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥ ॥५॥ ॥५॥

मंचयत् ॥ पाठांतरं त्वत्राशक्तकल्पितं अयमेव रक्षःसंहारोपायइतिदर्शनादित्यपि गूढमत्र ॥ ३५ ॥ निमंच्यमाणप्रकारः ॥ इयंवृसीत्यादि ॥ वनजातं वन्यपदार्थजातं त्वदर्थ
मेव सिद्धंकृतं तदिहोपभुज्यतां ॥ ३६ ॥ एवंनिमंच्यमाणोरावणः आत्मवधाय स्वनाशाय तस्याः प्रसह्य हरणे मनोदृढं निश्चितं ॥ समर्पयामास सम्यग्वधाय कृतवानित्य
र्थः ॥ ३७ ॥ सुवेषं ॥ शोभनाकारं मृगयागतं मृगयांप्रति गतं ॥ हरितं श्यामं ॥ ३८ ॥ इतिरामाभि० वा० आर० षट्चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४६ ॥